

สาวภูเก็ตในชุดย๊าหยา

ย ย ย ย ย ย **แล้วบ้าง..จริงๆคือใคร ?**

ย ย ย ย ย ย ผมไม่แน่ใจว่าวันนี้ คนเมืองตรังยังใช้คำว่า"บ้าง"กันมากน้อยแค่ไหน แต่ที่ภูเก็ต คำนี้ยังรู้จักกันดี เพราะคนภูเก็ตรู้ว่า"บ้าง" หมายถึงหญิงหรือชายที่เป็นลูกผสมระหว่างคนจีนกับคนพื้นเมือง ซึ่งต่างจากความหมายในมาเลเซียและอินโดนีเซีย เพราะใน 2 ประเทศนี้ เขาหมายถึง"ผู้ชาย" ที่เป็นลูกผสมระหว่างคนจีนกับคนพื้นเมือง ถ้าเป็นลูกผสมเพศหญิงเรียกว่า ยองยา โนนยา หรือย๊าหยา

ย ย ย ย ย ย สำหรับคนภูเก็ต นอกจากใช้คำว่า"บ้าง" เรียกกลุ่มลูกผสมกลุ่มนี้แล้ว ยังนำคำว่า"ย๊าหยา"มาเรียกชุดแต่งกายของหญิงชาวบ้านบ้างด้วย โดย"ชุดย๊าหยา" คือการนุ่งผ้าถุงปาเต๊ะ ใส่เสื้อที่ตัดเย็บแบบเข้ารูป โดยชายเสื้อด้านหน้ายาวแบบเสื้อของสตรีมุสลิม

ย ย ย ย ย ย ไปภูเก็ต หากไม่เดินเล่นเฉพาะหาดป่าตอง ผมเชื่อว่า คุณจะเห็นภาพผู้หญิงสวมชุดย๊าหยาหางดงามแน่ๆ

สาวภูเก็ตในชุดยายา

ย ย ย ย ย ย ย วิถีพิเศษ..อธิบายเรื่องนี้โดยผมขอสรุปมาสั้น ๆ ได้ใจความว่า ..

ย ย ย ย ย ย ย "بابา"และ"ยายา" เป็นชาว"เปอรานากัน" (Peranakans) ซึ่งเป็นกลุ่มชาวจีนฮกเกี้ยนที่มีเชื้อสายมลายูหลังจากตั้งหลักปักฐานในเมืองมะละกา ประเทศมาเลเซีย เมื่อต้นทศวรรษที่ 14 แล้วแต่งงานกับชาวมาเลย์ท้องถิ่น จากนั้น เมื่อมีทายาท สายเลือดผสมระหว่างชายชาวจีนกับหญิงมาเลย์ หากเป็นชายจะเรียกกันว่า บาบ่า หรือ บาบ่า (Baba) เป็นคำที่ภาษามาเลย์ที่ยืมมาจากภาษาเปอร์เซีย ส่วนผู้หญิงจะเรียกว่า โนนยา (Nyonya) เป็นคำภาษาชวาที่ยืมมาจากภาษาดัตช์ คำว่า Dona หมายถึงผู้หญิงต่างประเทศแต่งงาน

ย ย ย ย ย ย ย อาหารของเปอรานากัน มีลักษณะผสมระหว่างสองวัฒนธรรม ซึ่งหารับประทานได้ในประเทศมาเลเซีย และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเป็นผลพวงจากการแต่งงานข้ามเชื้อชาติ เหล่าสาวโนนยาจึงนำส่วนดีที่สุดของอาหารสองชาติมารวมกัน โดยนำส่วนประกอบของอาหารจีน เช่น หมู ซีอิ๊ว เต้าหู้ยี้ มาปรุงกับริมปะห์ (Rempah) เครื่องผัดของชาวมลายู กะทิ และอาจใส่น้ำมะขาม และมีหมูเป็นส่วนประกอบของอาหารด้วย อาหารที่นิยมได้แก่ แกงหมูน้ำมะขาม (บาป้อซัม) และหมูสะเต๊ะ ที่มีน้ำจิ้มถั่วลิสงใส่สับปะรดเพื่อเพิ่มรสชาติ

ย ย ย ย ย ย ย ภาษาของชาวเปอรานากันคือภาษาบาบามาเลย์ (Bahasa Melayu Baba) ถือเป็นภาษาถิ่นหนึ่งของภาษามาเลย์ (Bahasa Melayu) โดยมีการยืมคำในภาษาฮกเกี้ยนค่อนข้างมาก แต่ปัจจุบันเป็นภาษาที่ใกล้ตาย และใช้กันในกลุ่มคนรุ่นเก่า ในขณะที่คนรุ่นใหม่หันไปพูดภาษาอังกฤษกัน

ย ย ย ย ย ย ย **พอจะเข้าใจคำว่า"بابา"กันหรือยังครับ...**

สาวภูเก็ตในชุดยายา

ย ย ย ย ย ย ย **ทุกวันนี้ ภาษาบาบ่าหรือฮกเกี้ยน ยังคงใช้ในภูเก็ตครับ**

ย ย ย ย ย ย ย ทั้งนี้ วัฒนธรรมภาษาไทยถิ่นภูเก็ตมีความหลากหลายเป็นมรดกภาษาของกลุ่มชนนั้นๆ ซึ่งแต่ละกลุ่มยืมคำจากภาษาอื่น ซึ่งอาจเป็นคำยืมโดยตรงจากภาษานั้นหรือคำยืมมาจากภาษาอื่นอีกทอดหนึ่ง

ย ย ย ย ย ย ย ภูเก็ตก็เหมือนตรังอย่างหนึ่งคือมีชาวจีนฮกเกี้ยนอยู่มาก และเมื่อชาวฮกเกี้ยนออกเสียงคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น เช่น ภาษามลายู หรือภาษาอังกฤษ ก็จะเพี้ยนไปจากภาษาเดิม แต่สุดท้าย คำศัพท์เหล่านั้นได้แพร่หลายกลายเป็นคำภาษาถิ่นภูเก็ต

ซึ่งเป็นภาษาถิ่นไทยใต้ที่มีเอกลักษณ์โดยเฉพาะและไม่เหมือนใครมีและไม่มีใครเหมือน

ย ย ย ย ย ย ย **มีหลายคำที่ผม"คุ้นเคย" แต่คนนอกอาจจะไม่รู้**

ย ย ย ย ย ย ย ตัวอย่างเช่น คำยืมภาษามลายู เช่นคำว่า **ชันซี** มาจากภาษามลายูคือ Janji แปลว่า สัญญา หรือ นัดหมาย หรือแม้แต่คำว่า **"ยานัด"** ที่ใช้เรียกสับปะรด ก็มาจากภาษามลายูคือ Nanas

ย ย ย ย ย ย ย ส่วนคำที่มาจากภาษาจีนฮกเกี้ยนปนอังกฤษก็มี เช่น ..**จูลูต** ที่หมายถึง นูหรือมวนโตมวน ก็มาจากคำว่า Cheroot , คำว่า **ตาเบ๊ะ** ที่หมายถึง วันทยาหัตถ์ ก็มาจากคำว่า Tabek , **โกปี** หรือกาแฟ นี้ก็มาจาก Kopi เช่นเดียวกับที่สั่งคู่กัน คือ **เส้ล่อง** ที่หมายถึง ชาฝรั่งหรือ ชาซีลอน ก็มาจากคำว่า Ceylon ขณะที่คำว่า **กุหลี่** ที่หมายถึง กูลี่ หรือ กรรมกร ก็คือ Kuli

ย ย ย ย ย ย แต่อีกไม่นาน..คำพวกนี้ก็คงหายไปจากภูเกิด เมื่อคนรุ่นใหม่ใช้ภาษาไทยกลางมากขึ้น

The Little Nyonya

The Little Nyonya

ย ย ย ย ย ย ผมไม่ได้ไปภูเกิดมาเกือบ 2 ปี ..ทำไมผมเขียนเรื่องนี้

ย ย ย ย ย เหตุผลก็คือ ผมเห็นโฆษณาของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวี ว่าตั้งแต่วันที่ 20 มกราคมนี้ ในเวลา 20.20 น. จะฉายภาพยนตร์ชุดใหม่คือ The Little Nyonya โดยใช้ชื่อภาษาไทยว่า "بابา ย่าหย่า...รักยิ่งใหญ่จากใจดวงน้อย"

ย ย ย ย ย ภาพยนตร์ชุดนี้ เป็นภาพยนตร์ของสิงคโปร์..ซึ่งก็เป็น"จีนฮกเกี้ยน" เหมือนตรังและภูเก็ต

ย ย ย ย ย The Little Nyonya เป็นละครซีรีส์ประวัติศาสตร์ที่ถือว่ายิ่งใหญ่ที่สุดของสิงคโปร์ เป็นเรื่องราวของชาวبابา ย่าหย่า ซึ่งถูกกลืนหายไปกับสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยนำเสนอเกี่ยวกับความรักและการต่อสู้ชีวิตอย่างไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อโชคชะตาของสาวน้อยผู้อาภัพ ที่ถูกปลุกฝังคุณธรรมและวัฒนธรรมที่สั่งมาจากบรรพบุรุษ แต่ชีวิตเธอก็กลับถูกกำหนดด้วยจารีตประเพณีที่เป็นขวากหนามยากเกินกว่าจะฝ่าฟัน

ย ย ย ย ย ภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นละครที่มีเรตติ้งสูงสุดของช่อง 8 สิงคโปร์ ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา โดยมีผู้ติดตามชมเฉลี่ย 993,000 คนต่อวัน ยกเว้นในตอนจบที่มีผู้ชมมากถึง 1,672,000 คน หรือคิดเป็น 33.85 % ของผู้ชมทีวีในสิงคโปร์ และไทยเป็น 1 ใน 7 ประเทศที่นำภาพยนตร์เรื่องนี้มาฉาย

ย ย ย ย ย ผมไม่รู้ว่าละครเรื่องนี้ดีแค่ไหน แต่ผมก็อยากดูเรื่อง"بابา-ย่าหย่า" จึงต้องรอชมครับ

ย

อ้างอิง

<http://www.oknation.net/blog/chai/2010/01/18/entry-1>